

Love, saa at vi altsaa ikke længer lagde noget Baand paa den fri Næring her i Landet i den Retning. Seg er nemlig enig med det ærede Medlem i, at man ikke bør lægge noget saadant Baand eller Tryk paa den almindelige Udvikling her i Landet, naar ikke Almenvellet kræver det, det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Men jeg tror rigtignok, at Almenvellet, ja endog Mere end Almenvellet, nemlig ganske simpel Retfærdighed, kræver, at vi lægge Afgift paa Røefukkeret, naar vi tage Told af Røefukkeret, ellers sætte vi kun Røefukkerdyrkerne og Røefukkerfabrikerne istand til at beskafte deres Medborgere ved Hjælp af den Told, vi have lagt paa Røefukkeret. Der er navnlig af det sidste ærede Medlem, men tillige af et Par andre ærede Lædere blevet gjort den Betragtning gjældende, at Røedyrkning vilde være til overordentlig stor Gavn for Agerbruget. — Seg tror, man kan gjæne sætte sig noget ud over at undersøge alle den Slags Betragtninger; thi jeg vil blot minde Thinget om en eneste Omstændighed, og det er, at vort Landbrug hidtil har været uden nogen- somhelst Statsunderstøttelse og er kommet til sit nuværende Standpunkt uden Statsunderstøttelse paa saa ubetydelige Undtagelser nær, at de ikke ere værdt at omtale, og det kan neppe være noget Medlems Mening, som virkelig har forslaaet Statens Betydning her, at vort Landbrug nu ved Statsunderstøttelse skulde føres ind i en Retning, som det ellers ikke vilde gaa i; det har hidtil faaet Lov til at udvikle sig i de Retninger, det selv vilde udvikle sig i, og det har staaet sig godt derved. Vil man nu ved kunstige Midler føre det ind i en Retning, hvor man selv erkjender, at det ikke kan komme uden ved kunstige Midler, saa gjør man vort Landbrug Skade. — Der foreligger ikke noget Forslag; men der er vel antydet visse Dunster om at beskytte denne Industri. Men det er nu min Mening, at ved en saadan Understøttelse vil man ikke gavne Agerbruget, og man vil lige saa lidt komme til at gavne Arbejderne eller Industrien i det Hele taget her i Landet. Det gjælder om denne Industri, hvad der gjælder om alle andre Industrier, at, hver Gang der er Tale om Beskyttelse af en Industri, som enten bestod, eller som man tænkte at oprette, komme Fabrikterne, de Store, og fortælle os her i Rigsdagen, hvilken Vigtighed det vil have for deres Arbejdere, at denne Beskyttelse, Begunstigelse, Understøttelse gives. Men endnu har jeg ikke set her i Danmark, at den

Beskyttelse, som vor Industri har havt i Mar- hundreder, er kommen Arbejderne tilgode; nei, den er kommen Fabrikterne tilgode, forsaavidt den er kommen Nogen tilgode; i de fleste Tilfælde er den ikke kommen Nogen tilgode, fordi det er gaaet dermed som med næsten al kunstig Industri, den har ikke kunnet bestaa, den er sygnet hen. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) fremhævede Nødvendigheden af her i Landet at støtte den private Birkfomhed, som vilde arbejde sig frem. Han gjorde blandt Andet gjældende, at Kapitaler ikke vare saaledes samlede her som andre Steder og anførte særlig, at i England, der vilde man sikkert ikke behøve at komme noget saadant Foretagende til Hjælp. Det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i; i England vil man ikke behøve at gjøre det, og Staten vil heller ikke gjøre det navnlig af den Grund, at i England tænker man slet ikke paa at anlægge Røefukkerfabriker. Hvor høit end Agerbruget staa i England, saa er der dog Ingen, som salder paa at anlægge Røefukkerfabriker. Det samme ærede Medlem bemærkede, at han ikke tilsigtede nogen Beskyttelse. Seg kan naturligvis ikke bedømme dette, da jeg ikke har set noget Forslag, og jeg skal i saa Henseende slutte mig til det Dunste, han udtalte, dersom Thinget maatte beslutte sig til at lade denne Sag gaa til anden Behandling, den da maa blive undergivet en grundig Prøvelse. Seg gaar ikke saa vidt som det ærede Medlem, at jeg ventet, at denne Sag skal blive uddebatteret, den vil komme igjen, og det ærede Medlem gav os selv et Exempel paa, hvorledes en saadan Sag gaar igjen. Seg tror, at det er to Aar siden, at Finantsudvalget havde bragt et Forslag frem i den Retning, som nu er bleven antydet, men Thinget forkastede det. Det forhindrede imidlertid ikke, at man nu fra samme Side kommer frem med den samme Sag igjen, og man kan selvfølgelig ikke bebrejde de Herrer, at de søge at bringe Sagen frem saa ofte, som de nære mindste Forventning om at kunne føre den igjennem; men det er et Ægn paa, at man ikke kan vente, at en saadan Sag skulde være uddebatteret.

Naar haade det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) og for Maribo Amts 3die Valgfreds (Christen Pedersen) beklagede sig over, at enkelte Medlemmer — hvorved der maatte navnlig sigtedes til det ærede Medlem fra Ribe Amt (Kruse) — havde indtaget saa fast en Stilling, at de ikke lode sig overbevise, saa er det jo Noget, som let kunde vendes om igjen til de